

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 2 września 2024 r. (sygn. akt II K 181/24), o przekazanie sprawy z oskarżenia prywatnego Ł. K. przeciwko M.C. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę z oskarżenia prywatnego Ł. K. przeciwko M.C.,
prowadzoną w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu pod sygn. akt II
K 181/24, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 2 września 2024 r. (sygn. akt II K 181/24) zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. z wnioskiem o przekazanie sprawy z oskarżenia prywatnego Ł.K. przeciwko M.C. o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wnioskujący Sąd wskazał, że M.C. jest matką A.K., która przed swoją śmiercią pełniła funkcję sędziego w I Wydziale [...] Sądu Rejonowego w G.. Z kolei oskarżycielem prywatnym w tej sprawie jest Ł.K., mąż zmarłej A. K., który pracuje jako adwokat, prowadząc kancelarię w G., a w swojej praktyce zawodowej

regularnie występuje w charakterze obrońcy i pełnomocnika w postępowaniach karnych oraz cywilnych przed Sądem Rejonowym w G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nadmierne jego wykorzystywanie może podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Dlatego wskazuje się, że odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby w każdej sprawie zachowany został standard konstytucyjny rozpoznania jej przez sąd właściwy według procedury, w której się ona toczy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Wydaje się racjonalną zasadą przyjmowanie w orzecznictwie Sądu Najwyższego w sprawach rozpoznawanych w trybie art. 37 k.p.k., że jeżeli stroną procesu jest m.in. sędzia, pracownik sądu, prokurator Prokuratury tego samego okręgu, na co dzień występujący przed danym sądem lub członek ich najbliższej rodziny - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o owo dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (zaistniałe wyłączenia poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w Świeciu.

[WB]

[ał]

